

ΕΠΕΤΕΙΟΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ: ΤΟ «ΟΧΙ» ΚΑΙ ΤΑ «ΝΑΙ»!

Από τον
**Ιγνάτιο
Καϊτεζίδη***

Για ακόμα μία φορά γιορτάζουμε την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου. Ενα πρωικό έπος, γραμμένο από ανθρώπους που ακόμη ζουν και μπορούν και παρελαύνουν, θυμίζοντας την αξιά της θυσίας και της εθνικής προσφοράς. Και αν υπάρχουν πολλοί που απαξιώνουν τη σημασία της παρέλασης στη διατήρηση της ιστορικής μνήμης, είτε με δηλώσεις είτε με συμπεριφορές, κάθε χώρα και κάθε Ιστορία έχουν αυτούς που δεν της αξίζουν. Γιατί, δυστυχώς, η νέα εποχή είναι φτιαγμένη από παγκόσμια υλικά, που έχουν στόχο την ιστορική αμνοπίδα, το άλεασμα των εθνικών συνειδήσεων και την προώθηση νέων αξιών και ιδανικών.

Το «ΟΧΙ» της Ελλάδας το 1941 δεν ήταν αποτέλεσμα υπολογισμών. Ήταν αποτέλεσμα ενός εθνικού αυθορμητισμού. Ήταν η αδιανόπτη σκέψη ότι θα μπορούσε η Ελλάδα να παραδοθεί. Το

«ΟΧΙ» δεν συμφωνήθηκε σε καμιά Βουλή, σε κανένα υπουργικό συμβούλιο, σε κανένα δημοψήφισμα. Ήταν απόφαση ενός ανδρός, αλλά και οποιοσδήποτε άλλος να ήταν στη θέση του θα έδινε την ίδια απάντωση. Γιατί όσο πιο πίσω πάει κανείς στην Ιστορία μας τόσο λιγότερα κεφάλια θα δει σκυμμένα. Και, όταν ένα κεφάλι είναι σκυμμένο, δεν μπορεί να δει μπροστά, αλλά μόνο κάτω. Και οι λαοί που έχουν αυτή τη θέα σπανιώς προσδεύουν. Η Ελλάδα δείχνει ότι δεν έχει αντιληφθεί την αξία του «ΟΧΙ». Η 28η

Οκτωβρίου έχει μεταβλθεί σε μια απλή αργία, που αποκτά αξία μόνο όταν είναι «κολλημένη» σε κάποιο Σαββατοκύριακο, ώστε να γίνει τριήμερο. Οι σημαίες στα μπαλκόνια όλοι και λιγοστεύουν. Η παρουσία στης παρελάσεις είναι μικρή. Οι μαθητές «σέρνονται» με το ζόρι στις σχο-

λικές γιορτές και οι πολίτες που ερωτώνται συχνά απαντούν ότι γιορτάζουμε την Επανάσταση του 1821! Κι όμως, οι πιο ένδοξες σελίδες μας γράφηκαν όταν είπαμε «ΟΧΙ». Κάθε φορά που η Ελλάδα είπε «ΝΑΙ», το τίμημα ήταν μεγάλο. Το ίδιο συμ-

βαίνει και σήμερα. Το «ΟΧΙ» έγινε ακριβό και δεν λέγεται. Η εξωτερική πολιτική γίνεται με περισσότερα «ΝΑΙ» και με ελάχιστα «ΟΧΙ». Ξεμάθαμε να απαντούμε «ΟΧΙ» σε αυτούς που μας προκαλούν, που μας προσβάλλουν, που μας παίρνουν την Ιστορία. Σε κάθε θέμα, η απάντωση by default είναι «ΝΑΙ». Και μετά ψάχνουμε στα συντρίμμια της Ιστορίας για να δούμε ποιο από όλα τα «ΝΑΙ» μάς έφερε σε αυτό το σπειρίδιο.

Κανένα στεφάνι δόξας σε κανέναν λαό και σε καμία Ιστορία δεν έγινε από τα «ΝΑΙ». Τα έπλεξαν μόνο τα «ΟΧΙ». Και σήμερα, που τα «ΝΑΙ» περισσεύουν, δυστυχώς δεν περισσεύει καθόλου περηφάνια σε έναν λαό ο οποίος κάποτε αποφάσιζε αλλώς. Ας δούμε λοιπόν το «ΟΧΙ» της 28ης Οκτωβρίου όχι ως μια απλή λέξη, αλλά ως μια μεγάλη ευκαιρία να αντλήσουμε την ίδια δύναμη που είχαν αυτοί οι οποίοι το είπαν και αυτοί που το σπήριξαν, μήπως τελικά καταφέρουμε να γράψουμε λίγο καλύτερα τις καινούργιες σελίδες της Ιστορίας μας.

*Δήμαρχος Πυλαίας - Χορτιάτη,
αντιπρόεδρος της Επιτροπής
Θεσμών της ΚΕΔΕ

